

מסורת הש"ס

(א) ופלה י. (ב) קדושין
לט: (ומסכתא סוף פ"א)
(ג) קדושין ס"ג ע"ג.
(ד) (מפרשי ד"ה לעולם
ס"י ופלה ס"ג קדושין
ס"י משמע ללא ג"ה ללא זה
וכ"י ח"א) (ה) (קדושין
ל"ג ט"א) (ו) ספחים ט.
יומא י"א. (קדושין ל"ג ט'
(ז) (ג"ל אלהי ע"י ט"ס
מגילה כ"א.) (ח) (ג"ל מתקן)

מוסף רש"י

בעומד ואומר. מנעם
יו"ס (ב"ב א' ט"ז) שאין
תחיית המתים תלויה
בה. כלומר מתן שכר,
לדרישן שאין מתן שכר
אלא לעולם הזה (קדושין
ל"ג ט"ז) ודלמא לא הוה
הכי. לא ילעזר הכר
הוא לעולם הזה מלחיצין
ימיו וטעמיה (שם). למען
תפוש את בית ישראל
בלבם. שפסחו כלם
הכריזו עבודת כוכבים
דב"ה משפתי קול (שם).
והאמר ר' אלעזר כו'.
וכו' מלחיצין כו' יעקב
מעשה חו"ט (שם). אך
אלך. למשנת את ד"ה,
א"ש"ס שטלמו על מקום
היה הכי הוה יל"ה (ומהוה
ח"ה). אלמלא דרשיה
אחר להאי קרא. ולמען
יען לך בעולם הזה
(קדושין ס"ג ט').
הדרן עלך מסכת חולין

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

קמב.

עין משפט
ג"ר מצוה

ל"ב א מ"י פ"ג מ"ג
שמיעה ה"ל י"ע פ"ג
פ"ג ס"ג (ומש"ס י"ד ס'
ל"ג).
ב ג (מ"י פ"ג מ"ג מ"ג
מסנה הלכה א ופ"ט
הלכה א):

תורה אור השלם

- 1. שלח תשלח את האם
ואת הבנים תקח לך
למען ייטב לך והארכת
ימיו: דברים כ"ז
2. כבד את אביך ואת
אמך כאשר עזר ה'
אלהיך למען יאריך
ימך ולמען ייטב לך על
האדמה אשר ה'
נתן לך: דברים ה' ט'
3. למען תפוש את בית
ישראל בלבם איש נורו
מעלי בגלוליהם כלם.
יחזקאל י"ד ה'
4. ויאמר שמואל איך
אלך ושמע שאול והרגני
ויאמר ה' עגלת בקר
תקח כבוד ואמרה לזבח
לך קאתי.
שמואל א' ט"ז ב

הנהגות הב"ח

(א) ג"ס ז"ל ט"רף ג"ל
וה"ס ר' מתקן: (ב) שם
יארסין ימך לעולם:

בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגיא. כצ"ת הלל במקטת צ"ה
(דף י'): פ"י חדסי. צ"ה"ס שהטילה אוחס האס ולא עמדה
מעליהם מעולם ולא קנתה לו חלרו ללוו דאסור לזכות נטל כל זמן
שהאס רוצה עליהם ולי היה לר"ך לילך לקנות ומה שלא קנה אינו
יכול להקנות ואס יקנה לו כבוד
יכול לחזור בו: ויל ט"רף א"ן
דליפנסו. אמרום וליקנינו לו
לפירות על ידי חלרו ויקנינו
לי ויה"ך כסודר: מרתג' ש"א
כאי"ר. שאין צ"ה חסרון כ"ס
אלא דבר מועט: ג"מ' שפסן
שכ"ר כ"ד"ס. כגון כבוד אב ואם
ושלח הקן שלא מולל להבין (ממך)

בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגיא הנהו
פירי חדתי הוו דלוי בר סימון גופיה לא
הוה קני להו והכי קאמר ליה ז"ל (א) וטרף
א"ן דליתגבהו וניקנינהו לוי בר סימון והדר
ליקנינהו ניהלך כסודר: מרתג' *לא יטול
אדם אם על בנים אפי' לטהר את המצורע
ומה אם מצוה קלה שהיא כאיסור אמרה
תורה ולמען ייטב לך והארכת ימים ק"ו על

מצות חמורות שבתורה: ג"מ' תניא דבי ר' יעקב אומר אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שכרה
בצדה שאין תחיית המתים תלויה בה בכבוד אב ואם כתיב: למען יאריך ימך ולמען ייטב לך בשילוח
הקן כתיב למען ייטב לך והארכת ימים הרי שאמר לו אביו עלה לכירה והבא לי גזולות ועלה ושלח את
האם ולקח את הבנים ובחורתו נפל ומת היכן אריכות ימיו של זה והיכן טובתו של זה אלא למען יאריך
ימך (א) - בעולם שכולו ארוך ולמען ייטב לך לעולם שכולו טוב ודלמא לא הוה הכי ר' יעקב מעשה חו"ט
ודלמא מהרהר בענייה הוה מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה ודלמא מהרהר בעבודה זרה
הוה דכתיב: למען תפוש את בית ישראל כלבם (א) ואמר רב אחא בר יעקב זו מחשבת עבודה זרה הכי
קאמר אם איתא דאיכא ישכר מצות בהאי עלמא תהני ליה ותגן עליה דלא ליתי לידי הרהור וליתוק
אלא שכר מצות בהאי עלמא ליכא (והאמר ר' אלעזר שלוחי מצוה אינן נווקים בחזרתם שאני והאמר
רבי אלעזר שלוחי מצוה אינן נווקים לא בהליכתן ולא בחזרתן סולם רעוע הוה ומקום דקבוע היוקא שאני
דכתיב ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני אמר רב יוסף אלמלא דרשיה אחר להאי קרא
כרבי יעקב בר ברתיה לא חטא מאי הוא איכא דאמרי כי האי מעשה חו"ט ואיכא דאמרי לישנא דרבי
חוצפית המתורגמן חו"ט דהוה מוטלת באשפה אמר פה שהפיק מרגליות ילחוך עפר והוא לא ידע למען
ייטב לך בעולם שכולו טוב ולמען יאריך ימך בעולם שכולו ארוך:

הדרן עלך שילוח הקן וסליקא לה מסכת חולין

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת חולין והדרך עלן. דעתן עלך מסכת חולין ודעתך עלן. לא נתנשי מינך מסכת חולין ולא תתנשי מינן לא בעלמא
הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חנינא בר פפא רמי בר
פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רפרם בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:
הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובכפיוות עמך בית ישראל. ונהיה בלנו אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל
בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: לעולם לא
אשכח פקודיך כי בם חיייתי: ברוך אתה יי למדני חקיי: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים
והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר
והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים
תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת חולין בן תעורני להתיחל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמוד וללמד
לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא
תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך.
כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתניא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם,
ולשכלל היכליה בגוה, ולמעק פולחנא נוכראה מארעא, ולאכתבא פולחנא דשמאי לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה
ויקריה, ויניחמ פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכוו וביומיכוו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא
מן כל ברקתא ושירתא השבחתיא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי
וחסדיא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופרקנא מן קדם אבוהו די בשמאי וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמאי וחיים
טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי עושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: